

РЕШЕНИЕ

№ 1938

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 29.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **5150** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК.

Образувано е по жалба на „Атила-65“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], чрез адв. Л. К. срещу отказ за финансово подпомагане ,обективиран в Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/558 от 13.01.2023г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемата за дребни земеделски стопани за кампания 2021, издадено от зам. изпълнителния директор на Държавен фонд “Земеделие“.

Посочва се, че отказът за финансово подпомагане на зам. изпълнителния директор на ДФ “Земеделие”, не е обезпечен от мотиви и за дружеството е останало неясно на какво основание е за кои площи е отказана оторизация и за кои е извършено минимално финансово подпомагане по заявените със заявление № 22/120521/03611 от 26.04.2021г схеми за кампания 2021г .

Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/558 от 13.01.2023г. ,в което е обективиран отказа ,било издадено от зам.изп.директор на ДФЗ в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК- акта не е издаден в предвидената от закона форма, тъй като в него липсват фактическите и правни основания за издаването му или те не са изложени в достъпна и ясна за адресата форма,което било основание за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 от АПК.От изложеното в акта не ставало ясно какво в същност е нарушено от адресата и какво е конкретното основание за отказване на субсидиите в пълен размер за 2021г. , с което съществено се ограничавало правото на защита на земеделския производител. Моли съда да отмени оспорвания акт като неправилен, необоснован и издаден в условия на съществени административно процесуални нарушения и

задължи органа със срок, в който да издаде друг законосъобразен акт, с който да изплати неоснователно отказаните с настоящия субсидии. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, жалбата се поддържа от адв.К. , който подробно ицлага доводи за незаконосъобразност на оспореното уведомително писмо . Претендира разноски,съгласно списък по чл.80 от ГПК.

Ответната страна– Заместник- изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, редовно уведомен, чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претенцията за адвокатско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура не се представлява, не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Жалбоподателя е подал заявление № 22/120521/03611 от 26.04.2021г / стр.220 от делото /стр.43 от делото / за Кампания 2021 по следните схеми и мерки за подпомагане: Схема за единно плащане на площ /СЕПП/; Схема за преразпределително плащане /СПП/; Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда- зелени директни плащания /ЗДП/; Схема за обвързано подпомагане за плодове /сливи и десертно грозде/- СП /основна/; Схема за преходна национална помощ за земеделска земя на хектар /ПНДП/. Приложена е и Таблица на използваните парцели 2021 г., таблица на заявените площи по схеми и мерки 2021, декларации / стр.47 и сл. от делото / .

На 26.05.2021 г. са издадени Резултати от автоматични проверки на въведени данни в заявление за подпомагане по директни плащания за кампания 2021г. и Резултати от автоматични проверки на въведени данни по ЗДП в заявление за подпомагане по директни плащания за кампания 2021г., с приложени карти на блокове на земеделското стопанство.

На 13.01.2023г е издадено обжалваното в настоящото производство Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/558 от 13.01.2023г за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемата за дребни земеделски стопани за кампания 2021, от зам. изпълнителния директор на Държавен фонд “Земеделие“, от което е видно ,че е оторизирана единствено частично заявената сума по Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда-зелени директни плащания /ЗДП/,а по останалите схеми оторизирана сума е в размер на 0.00 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима.

Процесното уведомително писмо е изтеглено от СЕУ на 27.01.2023г видно от справка на стр.21 от делото ,а жалбата срещу него е депозирана в ДФЗ на 09.02.2023г т.е спазен е преклузивния срок по чл.149 от АПК .

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването – адресат на оспорения акт . Разгледана по същество е основателна.

В настоящото производство съгласно чл. 168 АПК,съдът следва да провери

законосъобразността на издадения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, като установи дали акта е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправни разпоредби по издаването му и съответен ли е същия с целта на закона.

Със своя Заповед № 03-РД/3088 от 22.08.2022г. /л.14/, издадена на основание чл.20, т.2 и т.3 и чл. 20а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители, чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на ДФЗ и Решение на УС на ДФЗ по т. 6. 2. от Протокол № 197 от 19.08.2022 г., изпълнителният директор на ДФЗ е делегирал правомощия на В. К. – зам.-изпълнителен директор ДФЗ, да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане, адресирани до кандидатите за финансово подпомагане, съгласно чл. 1 от Наредба № 5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (т. 1 от Заповедта). С оглед на това съдът намира, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган.

Настоящият съдебен състав счита, че са налице отменителните основания по чл.146 т.2 и 3 от АПК. Обжалваният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма, но при липса на ясни мотиви, при допуснати съществени процесуални нарушения при неспазване на правилата на Наредба № 5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания

Административният орган не е спазил императивните изисквания на чл.59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивиране на административния акт. Проверката на съдържанието на същи сочи на липса на фактически и правни основания за издаването му. Касае се за задължителни реквизити, отсъствието на които възпрепятства адекватната защита на заявителя и съдебната преценка за материалноправна законосъобразност на оспореното уведомително писмо. Фактическите обстоятелства и основанията за постановения отказ за подпомагане и за налагане на санкции за бъдещ период, не се съдържат в акта.

Видно от съдържанието на акта е наличието на две таблици / Таблица 1 и Таблица 2 / ,в които са отразени цифрови стойности и съответно пояснения на колоните ,които формират таблицата. На стр.втора от Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/558 от 13.01.2023г са посочени ставките за схема/мярка лв/ха за кампания 2021г . Така описаното съдържание на таблиците и на обясненията към тях, не позволява установяване на конкретното фактическо и правно основание за отказаната с оспореното уведомително писмо оторизация по заявлението на жалбоподателя. Административният орган единствено е изброил възможните хипотези за отказ или частично намаляване на плащанията като липсват конкретни, относими и адекватни констатации по отношение на заявлението на оспорващия. В случая не е посочено в оспорения адм.акт размера на площите за които е прието ,че са недопустими и към кой парцел от заявените от жалбоподателя площи се отнасят . Тези факти са съществени , с оглед осъществяване на контролната функция на съда.При липсата на тези фактически установявания, посочени в оспорения акт , няма как заявителя да разбере по отношение на кои парцели се отказва подпомагане и на какво основание. Изводите са липса на мотиви на оспорения административен акт се извеждат и от анализа на данните в таблицата от УП и от разясненията към колоните в нея.

Няма яснота коя от хипотезите ,посочени като пояснения на колоните 3,4 и 5 от таблиците са установени след проверка на място или при автоматизираните проверки.

Липсва яснота и как са формирани оторизираните и неоторизираните суми , съобразявайки ставките по всяка схема , по която е кандидатствал жалбоподателя за кампания 2021г

Недопустимо е да се приеме ,че пояснението на отделните колони от таблиците ,съдържащи няколко хипотези,които водят до намаляване на субсидията ,съставляват словестната обосновка на акта,доколкото не се сочи конкретна причина , касаеща заявителя,в резултат на която му е отказано субсидиране. В дадените обяснения към колоните от съдържащите се в акта таблици обаче не се установява какви са фактическите основания за постановяване на акта, които приема органът. Никъде не са посочени недопустимите площи, както и че това е довело до отказ за оторизиране на суми. Фактическите основания са юридически факти, с чието осъществяване се свързва възникването на административното правоотношение, от което произтича правомощието на административния орган да разпорежи определени права и задължения. Непосочването на тези факти и/или некоректното им или общо посочване, изключва както предмета на доказване, така и преценката за съответствието на същия с материалния закон и не на последно място- целта на закона.

Следователно в настоящия казус ответника е постанови решението си в противоречие с чл. 59 ал.2 т.4 от АПК , което е основание по чл. 146 т.2 от АПК за неговата отмяна. Съдебната практика е категорична ,че посочването на фактическите и правни основания за издаването на акт от страна на органа са предпоставка, обуславяща възможността за упражняване на контрол върху същия, а и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. По принцип няма пречка мотивите към акта да бъдат изложени и отделно от самия акт, в друг документ по преписката. Този документ обаче, следва да е приобщен към акта, като бъде упоменат в него,каквото препращане в случая липсва. В този смисъл е неоснователно позоваването на мотивите на ТР №16/75г на ОСГК на ВС на РБ от страна на ответника.

Недопустимо е мотивите на акта да се допълват или да се правят фактически установявания в хода на съдебното производство , чрез назначаване на СТЕ. Такава е изготвена по делото от в.л инж.М. Г. по искане на ответника и противопоставяне на жалбоподателя.

Съдът също не може да допълва липсващите мотиви на органа ,нито в съдебната фаза да изяснява факти , които не са намерили отражение в оспорения акт. Нещо повече , жалбоподателя е поставен в недопустима ситуация да „гадае“ основанието за властническото волеизявление на органа и не е в състояние да организира адекватно защитата си . В този смисъл съдът не може да осъществи и контролните си функции спрямо акта ,както и да анализира аргументите на жалбоподателя за незаконосъобразност на същия.

С оглед на изложеното, съдът счита, че оспореният акт - Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/558 от 13.01.2023г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемата за дребни земеделски стопани за кампания 2021, издадено от зам. изпълнителния директор на Държавен фонд “Земеделие“ за оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания ,базирани на площ за кампания 2021 г. е постановено при липса на посочени фактическо и правно основание за издаването му, поради което са налице основанията за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и

следва да се отмени, като при условията на чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията в настоящото решение.

При този изход на делото основателно се явява искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски в размер на 1500 лв ,съгласно представения списък по чл.80 от ГПК от адв.К. , находящ се на стр.220 от делото.Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е необосновано и неоснователно, доколкото е близо до минималния размер за този вид дела.

Воден от горното съдът ,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Атила-65“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], чрез адв. Л. К. , Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/558 от 13.01.2023г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемата за дребни земеделски стопани за кампания 2021, издадено от зам. изпълнителния директор на Държавен фонд “Земеделие“ като незаконосъобразно

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне, при спазване дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на „Атила-65“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], чрез адв. Л. К. сумата от 1500 лв - разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: